YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
20 päivänä huhtikuuta 1978 *

Yhdistetyissä asioissa 80/77 ja 81/77,

jotka Tribunal d'instance de Bourg-en-Bresse on saattanut ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäviksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa 80/77,

Société Les Commissionnaires Réunis SARL

vastaan

Receveur des douanes,

sekä asiassa 81/77,

SARL Les fils de Henri Ramel

vastaan

Receveur des douanes

ennakkoratkaisun viinikaupan yhteisestä järjestämisestä säädetyistä lisäsäännöksistä 28 päivänä huhtikuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 816/70 (EYVL N:o L 99, 3.5.1970, s. 1) 31 artiklan 2 kohdan tulkinnasta ja pätevyydestä,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti H. Kutscher, jaostojen puheenjohtajat M. Sørensen ja G. Bosco sekä tuomarit A. M. Donner, J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore, A. J. Mackenzie Stuart, A. O'Keeffe ja A. Touffait,

julkisasiamies: J.-P. Warner,
kirjaaja: A. Van Houtte,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Tribunal d'instance de Bourg-en-Bresse on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 30.6.1977 tekemillään kahdella päätöksellä, jotka ovat saapuneet yhteisöjen tuomioistuimeen 4.7.1977 asiana 80/77 (Société Les Commissionnaires Réunis v. Receveur des douanes) ja asiana 81/77 (Les fils de Henri Ramel v. Receveur des douanes), ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla kummassakin kyseisessä päätöksessä kaksi ennakkoratkaisukysymystä, joista toinen koskee viinikaupan yhteisestä järjestämisestä säädetyistä lisäsäännöksistä 28 päivänä huhtikuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 816/70 (EYVL N:o L 99, s. 1) 31 artiklan 2 kohdan pätevyyttä ja toinen sen tulkintaa.

2 Yhteisöjen tuomioistuimelle esitetyt kysymykset ovat seuraavat:

"1) Onko (tai asian 81/77 osalta, oliko) neuvoston asetuksen (ETY) N:o 816/70 31 artiklan 2 kohta ETY:n perustamissopimuksen mukainen ottaen huomioon, että kyseisessä säännöksessä annetaan (tai asian 81/77 osalta, annettiin) lupa tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevien perustamissopimuksen sääntöjen vastaisten toimenpiteiden soveltamiseen siirtymäkauden päätyttyä?

2) Jos vastaus edelliseen kysymykseen on myöntävä, oliko mainitun asetuksen 31 artiklan säännöksiä sovellettava vielä 11.9.1975 ottaen huomioon, että kaikki viinikaupan hallintaan tarvittavat hallinnolliset keinot oli tuolloin kenties jo otettu käyttöön?"

3 Kysymykset ovat tulleet esille riita-asioissa, joissa asianosaisina on yhtäältä Ranskan tullihallinto ja toisaalta viinikauppiaita, jotka olivat tuoneet Italiasta lähtöisin olevia viinieriä Ranskaan syyskuun 1975 alun ja maaliskuun 1976 välisenä aikana. Kyse on mainitun tuonnin yhteydessä kannetun sellaisen maksun yhteensoveltuvuudesta perustamissopimuksen kanssa, jonka suuruus oli ollut 1,13 Ranskan frangia astetta/hehtolitraa kohden ja joka oli otettu käyttöön 11.9.1975 annetulla ja 12.9.1975 voimaan tulleella tasavallan presidentin asetuksella n:o 75-846 (*Journal Officiel de la République Française*, 12.9.1975).

4 Yhteisöjen tuomioistuin on määrännyt 26.10.1977 antamallaan määräyksellä kyseiset kaksi asiaa yhdistettäviksi niiden suullista käsittelyä ja tuomion antamista varten.

Yleiset näkökohdat

5 Asetuksella (ETY) N:o 816/70, joka tuli voimaan siirtymäkauden päätyttyä, otettiin käyttöön viinikaupan järjestämistä koskeva menettely, jossa vahvistettiin yhtäältä hinta- ja interventiojärjestelmä, tuotantoa ja viljelmien kehityksen valvontaa koskevia sääntöjä, tiettyjä enologisia käytäntöjä ja nautittavaksi saattamista koskevia sääntöjä, joihin sisältyi erityisesti yhteisön jako viininviljelyvyöhykkeisiin, varastointitukia ja tislaamista koskevia sääntöjä, sekä toisaalta kolmansien maiden kanssa käytävää kauppaa koskeva järjestelmä, johon sisältyivät muun muassa tuonti- ja vientitodistusten antaminen, viitehintojen, tuonnin tasoitusmaksujen ja vientitukien vahvistaminen sekä suojalauseke, joka mahdollisti aiheellisten toimenpiteiden toteuttamisen vakavien häiriöiden sattuessa.

6 Tähän järjestelyyn sisältyi myös sekä ETY:n perustamissopimuksen 12-15 ja 30-33 artiklan että asetuksen (ETY) N:o 816/70 31 artiklan 1 kohdan nojalla kielto, joka koski kaikkien tulleja vaikutukseltaan vastaavien maksujen kantamista yhteisön sisäisessä kaupassa - ja jossa ainoana poikkeuksena oli Luxemburgin suurherttuakunnan osalta perustamissopimuksen liitteenä olevan pöytäkirjan tiettyjen kyseisen jäsenvaltion maataloutta koskevien määräysten soveltaminen - sekä kaikkia määrällisiä rajoituksia ja vaikutukseltaan vastaavia toimenpiteitä koskeva kielto.

7 Mainitun asetuksen 31 artiklan 2 kohdassa säädetään, että "1 kohdan säännöksistä poiketen tuottajajäsenvaltioilla on siihen asti, kunnes kaikkia viinikaupan hallintaan tarvittavia hallinnollisia keinoja sovelletaan, lukuun ottamatta viininviljelyn maarekisteriä, jonka osalta määräaika päättyy 31 päivänä joulukuuta 1971, lupa markkinoidensa häiriintymisen välttämiseksi toteuttaa toimenpiteitä, joilla rajoitetaan toisesta jäsenvaltiosta tulevaa tuontia. Näistä toimenpiteistä on ilmoitettava komissiolle, joka päättää viipymättä kyseisten toimenpiteiden jatkamisesta, muuttamisesta tai poistamisesta".

8 Vuodelle 1975 oli luonteenomaista, että etenkin Ranskan markkinoille tuli poikkeuksellisen suuri määrä italialaisia viinejä muun muassa runsaiden satojen ja liiran toistuneiden devalvaatioiden vuoksi.

9 Neuvosto pohti kyseistä tilannetta erityisesti 15.4.1975, 21.-22.7.1975 ja 9.9.1975 pidetyissä istunnoissaan, joissa suunniteltiin lukuisia toimenpiteitä, ja kun valuutan tasausmaksujen uudelleen käyttöön ottamisesta oli luovuttu, päätettiin asetuksen (ETY) N:o 816/70 muuttamisesta ja mukauttamisesta siten, että siinä otettaisiin huomioon uusista suuntaviivoista viinialan markkinoiden tasapainottamiseksi 21.4.1975 annettu neuvoston päätöslauselma.

10 Ranskan tasavallan hallitus antoi asetuksen (ETY) N:o 816/70 31 artiklan 2 kohtaan vedoten 11.9.1975 kansallisen asetuksen, jonka mukaan tiettyjen Italiasta peräisin olevien viinien tuonnista oli kannettava edellä kuvattu maksu.

11 Teleksisanomassa, jolla kyseisestä toimenpiteestä asetuksen (ETY) N:o 816/70 31 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti ilmoitettiin komissiolle 11.9.1975, mainitaan, että "yhteisön pöytäviinimarkkinoiden tilannetta analysoitiin pitkään 15.4.1975, 21.7.1975 ja 9.9.1975 pidetyissä ministerineuvoston istunnoissa. Tuolloin todettiin, että yhteisön interventiokeinojen nykyinen riittämättömyys estää kyseisiä markkinoita, jotka ovat pahoin häiriintyneet vihreän liiran arvon viime vuosina tapahtuneen alenemisen vuoksi, palautumasta itsestään tasapainoon. Ranskan valtuuskunta on antanut selvityksen kyseisestä tilanteesta oman maansa tuottajille aiheutuneista seurauksista ja se on tehnyt toistuvia ehdotuksia ensisijaisesti asetuksen N:o 816 uudistamiseen perustuviksi ratkaisuiksi. Viime huhtikuun 15 päivänä ministerineuvosto päätti, että uudistus hyväksyttäisiin viimeistään 1.8.1975, jotta sitä voitaisiin soveltaa jo viinivuoden 1975/1976 alusta. Neuvoston 21.-22.7.1975 pidetyssä istunnossa komission ehdotusten käsittelyä kuitenkin lykättiin, eikä 9.9.1975 pidetyssä istunnossa tehty mitään päätöstä. Kuten Ranskan maatalousministeri ja maatalousasioista vastaava valtiosihteeri ovat

todenneet, viinimarkkinoiden epäjärjestyksen vuoksi Ranskassa muodostunut tilanne edellyttää näin ollen suojatoimenpiteitä Italiasta tulevaa erittäin halpahintaista tuontia vastaan. Neuvosto on harkinnut asiaa pitkään. Komission ja yhteistyökumppaneidemme ehdotuksesta, että asiassa pyrittäisiin löytämään poliittinen yhteisymmärrys, ja Ranskan valtuuskunnan tekemistä esityksistä huolimatta neuvosto ei ole päässyt asiasta yksimieliseen päätökseen. Tämän vuoksi Ranskan hallitus on päättänyt vedota yhteisön asetuksen (ETY) N:o 816/70 31 artiklan 2 kohdan säännöksiin."

12 Komissio katsoi, ettei kyseinen toimenpide ollut yhteisön oikeuden mukainen, ja aloitti perustamissopimuksen 169 artiklassa määrätyn menettelyn, mutta luopui sen jatkamisesta sen jälkeen, kun 11.9.1975 annettu kansallinen asetus oli kumottu 31.3.1976 annetulla ja 1.4.1976 voimaan tulleella tasavallan presidentin asetuksella n:o 76-287 (*Journal Officiel de la République Française*, 1.4.1976).

13 Pääasian kantajat, jotka vetoavat tulleja vaikutukseltaan vastaavien maksujen kantamista jäsenvaltioiden välisessä kaupassa siirtymäkauden päätyttyä koskevan kiellon välittömään oikeusvaikutukseen ja asettavat kyseenalaiseksi asetuksen (ETY) N:o 816/70 31 artiklan 2 kohdan pätevyyden sekä joka tapauksessa sen sovellettavuuden riidanalaisen tuonnin toteuttamisajankohtana, ovat kuitenkin nostaneet kansallisessa tuomioistuimessa kanteet, joissa vaaditaan niiden aiemmin kansallisen asetuksen nro 75-846 nojalla suorittamien maksujen palauttamista.

Ensimmäinen kysymys

14 Ensimmäisellä kysymyksellä pyritään pääasiallisesti selvittämään, onko asetuksen (ETY) N:o 816/70 31 artiklan 2 kohta pätevä siltä osin kuin siinä annetaan tuottajajäsenvaltioille lupa tulleja vaikutukseltaan vastaavien maksujen käyttöönottoon ja kantamiseen kyseisessä kohdassa vahvistetuin edellytyksin siirtymäkauden päätyttyä perustamissopimuksen liitteeseen II kuuluvan tuotteen, joka tässä tapauksessa on pöytäviini, yhteisön sisäisessä kaupassa.

15 Tähän kysymykseen vastaamiseksi on tarpeen tulkita ETY:n perustamissopimuksen 38 artiklan 2 kohtaa, jonka mukaan "yhteismarkkinoiden toteuttamista koskevia määräyksiä sovelletaan maataloustuotteisiin, jollei 39-46 artiklassa toisin määrätä".

16 Pääasian kantajien mukaan tämä määräys ei mahdollista sitä, että yhteisön toimielimet poikkeaisivat tai sallisivat jäsenvaltioiden poiketa tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevista perustamissopimuksen määräyksistä maataloustuotteiden kaupan osalta siirtymäkauden päätyttyä riippumatta siitä, ovatko kyseiset tuotteet yhteisessä markkinajärjestelyssä.

17 Sitä vastoin Ranskan tasavallan hallituksen mukaan on niin, että ottaen huomioon maatalousalan aseman yhteismarkkinoilla, toiminnan ominaispiirteet ja yhteisen maatalouspolitiikan erityistavoitteet kyseinen määräys mahdollistaa neuvoston poikkeamisen perustamissopimuksen säännöistä yleensä ja siinä määrätyistä tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevista säännöistä erityisesti, koska kyseisillä poikkeuksilla on oikeudellinen perustansa perustamissopimuksen 39–46 artiklassa.

18 Lukuisat markkinajärjestelyyn kuuluvat menettelyt kuten hintojen vahvistaminen ja interventiojärjestelmät ovat samalla, kun niillä järjestetään kauppaa ja luodaan sille kehykset, vapaan liikkuvuuden rajoituksia, eivätkä ne näin ollen ole väliaikaisia tai poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi perusteltuja toimenpiteitä vaan kuuluvat yhteisen maatalouspolitiikan ominaispiirteisiin.

19 Vapaan liikkuvuuden ja yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteita ei näin ollen olisi asetettava vastakkain eikä keskinäiseen tärkeysjärjestykseen, vaan ne olisi päinvastoin yhdistettävä siten, että periaatteena on vapaa liikkuvuus muulloin kuin mukautusten ollessa välttämättömiä maatalousalan erityisluonteen vuoksi.

20 Neuvoston mukaan perustamissopimuksen 38 artiklan 2 kohtaa olisi 39–46 artiklan muodostamassa asiayhteydessä tulkittava siten, että kyseinen määräys mahdollistaa joustavamman tulkinnan vaikutukseltaan vastaavien maksujen tai toimenpiteiden poistamisesta maatalousalalla siirtymäkauden loppuun mennessä, jolloin kyseiset esteet voitaisiin säilyttää yhteisen markkinajärjestelyn käyttöönottoon liittyvinä väliaikaisina liitännäistoimenpiteinä, joita ilman kyseisen järjestelyn toteuttaminen olisi vaarassa jäädä aloittamatta.

21 Komission mukaan 38 artiklan 2 kohtaa olisi yhdessä II osaston muiden määräysten kanssa tulkittava siten, ettei siinä anneta yhteisön toimielimille mahdollisuutta jättää noudattamatta tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevia sääntöjä siirtymäkauden jälkeen, jollei kysymys ole toimenpiteistä, joilla ei mitenkään syrjitä tuottajia tai kuluttajia yhteisössä 40 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetussa merkityksessä ja jotka eivät vaikuta markkinoiden yhtenäisyyteen; tällöin kyseisiin toimenpiteisiin ei voitaisi sisällyttää

vaikutukseltaan vastaavien maksujen käyttöönottoa yhteisön sisäisessä kaupassa.

22 ETY:n perustamissopimuksen 2 artiklan mukaan yhteisön on edistettävä taloudellista kehitystä koko yhteisössä, elintason nousua ja entistä läheisempiä suhteita jäsenvaltioiden välillä erityisesti yhteismarkkinoiden toteuttamisella ja jäsenvaltioiden talouspolitiikan asteittaisella lähentämisellä.

23 Kuten perustamissopimuksen yhteistä maatalouspolitiikkaa käsittelevän osaston alkuun sijoitetun 38 artiklan 1 kohdassa tähdennetään, yhteismarkkinat käsittävät myös maatalouden ja maataloustuotteiden kaupan.

24 Jäsenvaltioiden välisten tullien ja vaikutukseltaan vastaavien maksujen poistaminen on kaikkiin tuotteisiin ja tavaroihin sovellettava yhteismarkkinoiden perusperiaate, minkä vuoksi, kuten yhteisöjen tuomioistuin on 13.11.1964 antamassaan tuomiossa (yhdistetyt asiat 90/63 ja 91/63, komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta ja Belgian kuningaskunta, Kok. 1964, s. 1233) todennut, jokaisen poikkeuksen on perustuttava selkeään säännökseen tai määräykseen, ja poikkeuksia on tulkittava suppeasti.

25 Perustamissopimuksen 38 artiklan 2 kohdassa määrätään, että yhteismarkkinoiden toteuttamista koskevia määräyksiä sovelletaan maataloustuotteisiin, "jollei 39–46 artiklassa toisin määrätä".

26 Jotta 38 artiklan 2 kohdassa määrättyä poikkeusta voitaisiin soveltaa tulleja vaikutukseltaan vastaavien maksujen käyttöönottoon yhteisön sisäisessä kaupassa siirtymäkauden päätyttyä, 39–46 artiklasta olisi näin ollen voitava löytää määräys, jossa nimenomaan määrättäisiin tai annettaisiin riittävän selvästi ymmärtää, että tällaiset maksut otetaan käyttöön tai että tähän annetaan lupa.

27 Perustamissopimuksen 39–46 artiklaan ei sisälly ainuttakaan tällaista määräystä.

28 Päinvastoin 40 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa määrätään nimenomaan, ettei markkinajärjestelyissä saa syrjiä tuottajia tai kuluttajia yhteisössä.

29 Perustamissopimuksen 43 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaan kukin yhteinen markkinajärjestely "takaa kaupankäynnille yhteisössä vastaavat edellytykset kuin kansallisilla markkinoilla".

30 Perustamissopimuksen 44 artiklan tarkoituksena on nimenomaan tullien ja määrällisten rajoitusten poistaminen asteittain siirtymäkauden aikana, ja sen sanamuotoa on jälleen 12-17 ja 30-35 artiklan muodostamassa asiayhteydessä tarkasteltuna tulkittava siten, että siinä tarkoitetaan myös tulleja vaikutukseltaan vastaavia maksuja ja määrällisiä rajoituksia vaikutukseltaan vastaavia toimenpiteitä.

31 Samassa 44 artiklassa, jossa otetaan käyttöön väliaikainen, ainoastaan siirtymäkauden ajan voimassa oleva järjestelmä, määrätään, että jos jäsenvaltioiden välisten tullien ja määrällisten rajoitusten poistaminen on omiaan johtamaan hintoihin, jotka vaarantavat 39 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamisen, jäsenvaltiot saavat siirtymäkauden aikana tietyin edellytyksin syrjintää harjoittamatta soveltaa vähimmäishintajärjestelmää.

32 Tällä tavoin muiden olosuhteisiin perustuvien kaupan esteiden kuin vähimmäishintajärjestelmän käyttöönotto nimenomaan kielletään myös siirtymäkauden aikana.

33 Olisi selvästi perustamissopimuksen vastaista hyväksyä siirtymäkauden päätyttyä muita yhtä rajoittavia, jollei vielä rajoittavampia kaupan esteitä kuin ne, jotka hyväksyttiin ainoastaan siirtymäkauden aikana.

34 Muihin 39-46 artiklan määräyksiin ei joko sisälly ainuttakaan nimenomaista eikä epäsuoraa poikkeusta perustamissopimuksen säännöistä, kuten asia on 39 ja 41 artiklan osalta, tai niissä tarkoitetaan jotain muuta, selvästi rajattua aluetta, kuten kilpailusääntöjä koskevassa 42 artiklassa, tai sitten niissä käsitellään, kuten 45 ja 46 artiklassa, nimenomaan mahdollisuutta säilyttää kansalliset markkinajärjestelyt väliaikaisesti siirtymäkauden aikana, kunnes ne korvataan yhteisillä järjestelyillä.

35 Näistä määräyksistä ja niiden keskinäisistä suhteista kokonaisuutena ilmenee, että yhteisön toimielimille yhteisen maatalouspolitiikan hoitamiseksi myönnettyä laajaa toimivaltaa, joka on erityisesti alakohtainen ja alueellinen, on käytettävä markkinoiden yhtenäisyyden saavuttamiseksi, mikä estää kaikkien sellaisten toimenpiteiden toteuttamisen, joista on haittaa jäsenvaltioiden välisten tullien ja määrällisten rajoitusten tai vaikutukseltaan vastaavien maksujen tai toimenpiteiden poistamiselle.

36 Mistä tahansa markkinoiden yhtenäisyyttä koskevan yhteisön säännöstön rikkomisesta olisi lisäksi vaarana aiheutua jäsenvaltioiden integraation hajoamisen käynnistyminen, mikä olisi vastoin perustamissopimuksen 2

artiklassa esitettyjä jäsenvaltioiden talouspolitiikan asteittaista lähentämistä koskevia tavoitteita.

37 Toisenlaisen tulkinnan tueksi ei voida vedota valuutan tasausmaksujen käyttöönottoon, koska ainoana perusteena niiden soveltamiselle jäsenvaltioiden välisessä kaupassa on tarve korjata sellaisten epävakaiden vaihtokurssien vaihtelujen vaikutuksia, joista voi yhteisiin hintoihin perustuvassa maataloustuotteiden yhteisessä markkinajärjestelyssä aiheutua häiriöitä kyseisten tuotteiden kauppaan; kyseisten toimenpiteiden tarkoituksena on näin ollen varmistaa niin suurelta osin kuin mahdollista tavanomaisten kaupan virtausten säilyminen niiden raha- ja valuuttapoliittisten eroavuuksien vaikutuksesta huolimatta, joiden yhteensovittamista jäsenvaltiot eivät ole vielä vastoin perustamissopimuksen 105 artiklan määräyksiä varmistaneet.

38 Edellä esitettyjen näkökohtien perusteella kansallisen tuomioistuimen ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että siltä osin kuin asetuksen (ETY) N:o 816/70 31 artiklan 2 kohdassa annetaan tuottajajäsenvaltioille lupa tulleja vaikutukseltaan vastaavien maksujen käyttöönottoon ja kantamiseen kyseisellä asetuksella käyttöönotetussa markkinajärjestelyssä tarkoitettujen tuotteiden yhteisön sisäisessä kaupassa, kyseinen kohta on yhteensopimaton perustamissopimuksen 13 artiklan ja erityisesti sen 2 kohdan sekä 38–46 artiklan kanssa ja sen vuoksi pätemätön.

39 Ottaen huomioon ensimmäiseen kysymykseen annettu vastaus toiseen kysymykseen ei ole enää tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

40 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Ranskan hallitukselle, Euroopan yhteisöjen neuvostolle ja Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi.

41 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikuluista.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on ratkaissut Tribunal d'instance de Bourg-en-Bressen 30.6.1977 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

Siltä osin kuin asetuksen (ETY) N:o 816/70 31 artiklan 2 kohdassa annetaan tuottajajäsenvaltioille lupa tulleja vaikutukseltaan vastaavien maksujen käyttöönottoon ja kantamiseen kyseisellä asetuksella käyttöönotetussa markkinajärjestelyssä tarkoitettujen tuotteiden yhteisön sisäisessä kaupassa, kyseinen kohta on yhteensopimaton perustamissopimuksen 13 artiklan ja erityisesti sen 2 kohdan sekä 38–46 artiklan kanssa ja sen vuoksi pätemätön.

Kutscher Sørensen Bosco Donner Mertens de Wilmars

Pescatore Mackenzie Stuart O'Keeffe Touffait

Julistettiin Luxemburgissa 20 päivänä huhtikuuta 1978.

A. Van Houtte
kirjaaja

H. Kutscher
presidentti